

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6Csp/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120225428
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:6120225428.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, K., a 2/ K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, K., v konaní obaja zastúpení JUDr. Peter Vachan, advokát, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 350 026, v konaní o zaplatenie sumy 4868,57 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní sú povinní žalobcovi zaplatiť sumu vo výške 4.868,57 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne:

- zo sumy 2.983,64 eura od 18.12.2018 do 21.05.2019,
 - zo sumy 2.846,21 eura od 22.05.2019 do 30.07.2019,
 - zo sumy 2.805,33 eura od 31.07.2019 do 20.11.2019,
 - zo sumy 2.715,06 eura od 21.11.2019 do zaplatenia,
- a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovaným nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Dňa 17.,06.2020 bola súdu z upomínacieho konania postúpená žaloba žalobcu, na základe ktorej žiadal, aby súd žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.868,57 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 01.10.2014 Zmluvu č. XXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 23.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 5 137,15 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.983,64 eura, z riadneho úroku vo výške 1.863,15 eura, z úroku z omeškania vo výške 290,36 eura v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonali nasledujúce úhrady: 137,43 eura dňa 21.05.2019, 40,88 eura

dňa 30.7.2019, 90,27 eura dňa 20.11.2019. Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje sumu vo výške 4 868,57 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2 715,06 eura, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 1 863,15 eura a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 290,36 eura. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 12Up/177/2020 zo dňa 18.02.2020 podali žalovaní odpor, v ktorom namietali, že neuznávajú žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Namietali, že Zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, ktorý musí obsahovať zmluvný úrok a všetky poplatky spojené s poskytnutím úveru, bez ohľadu na to, či tieto poplatky budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Súčin mesačnej splátky a počtu splátok, teda $107,22 \text{ eura} \times 60 = 6.433,20 \text{ eura}$. Zmluva obsahuje údaj o celkovej čiastke úveru vo výške 6.432,35 eura. Namietali ďalej, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN vo výške 22,33%, pričom správne mala byť vypočítaná vo výške 22,61%. Namietali ďalej, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, aká suma bola celkovo uhradená na túto úverovú zmluvu a zároveň zo žalobného návrhu nie je zrejmé, akým spôsobom boli započítané jednotlivé úhrady. Namietali ďalej, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. Namietali ďalej, že súčasťou návrhu nie je výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu s doručenkou a preto zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt a teda v konečnom dôsledku žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu.

3. K podanému odporu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že že RPMN uvedená v Zmluve vo výške 22,33 % je správna, pričom výpočet v zmysle Prílohy č. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“). Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní boli v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaní boli právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 05.10.2017 a výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 23.11.2017, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručanky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovaným. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 05.10.2017, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2017, ku ktorému žalobca pripojil kópiu doručanky. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Uviedol ďalej, že v súlade s prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok boli žalovaní ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškani po dobu 524 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaných so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. Vzhľadom k dikcií § 92 ods. 8 ZoB, s poukazom na to, že omeškanie žalovaných trvalo nepochybne viac ako rok zastávam názor, že právny predchodca žalobcu by konal v súlade § 92 ods. 8 ZoB (a teda by neporušil bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu žalovaným nezasielal. Nakoľko § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevylučuje, pričom § 92 ods. 8 predmetného zákona nevylučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona.

4. Žalovaní vo svojom vyjadrení zo dňa 06.07.2020 uviedli, že žalobca vo svojom vyjadrení uvádza, že RPMN je uvedená v súlade so zákonom, pretože právny predchodca žalobcu oznamuje výšku poslednej splátky pred splatením úveru. Zo zmluvy o úvere však musí spotrebiteľ jednoznačne vedieť koľko splátok uhradí a v akej výške, uvedený postup ktorý uvádza žalobca však v danej zmluve absentuje čo je v rozpore s citovaným ustanovením § 4 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy. V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“ Prostriedky procesného útoku žalobcu, podľa ktorého posledná mesačná splátka bude oznámená pred splatením úveru, zakladajú neplatnosť zmluvy o úvere v časti mesačnej splátky, ktorá je v zmluve jednoznačne uvedená vo výške 109,39 Eur. Nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru ako svoju základnú náležitosť neobsahovala vôbec, čo potvrdil vo

svojom rozhodnutí Krajský súd Bratislava zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 6Co/203/2018. Uvedli ďalej, že bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko toto ustanovenie nebolo individuálne dojednané a spôsobuje hrubú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán, tieto všeobecné obchodné podmienky neboli súčasťou žalobného návrhu. Namietali ďalej, že zo žalobného návrhu nie je zrejmé pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, čo je dôležité pre určenie začiatku plynutia premĺčacej doby v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Taktiež nie je zrejmé aká bola uhradená celková suma spolu pred aj po postúpení pohľadávky, ktorú treba odpočítať od istiny poskytnutého úveru.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 28.07.2020 uviedol, že pôvodný veriteľ si splnil svoju povinnosť oboznámiť žalovaných s výškou ročnej percentuálnej miery nákladov a spôsobe výpočtu Informáciami o ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) zo dňa 01.10.2014, ktoré žalovaní na znak oboznámenia a porozumenia informácií podpísali a svojim podpisom ďalej potvrdili prevzatie predmetných Informácií, ktorá taktiež obsahujú predpoklady použité na výpočte RPMN a ktoré boli predložené spolu so žalobou žalobcom. Zároveň k uvedenému dopĺňame, že nie je možné súhlasiť s tvrdeniami žalovaných, predložených súdu prostredníctvom právneho zástupcu, v zmysle ktorých žalovaní nevedeli určiť počet a výšku predpísaných splátok, nakoľko veriteľ v zmysle čl. I bod 14 Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2014 (ďalej ako „Zmluva“) bol povinný na žiadosť žalovaných vyhotoviť výpis o splátkach formou amortizačnej tabuľky v zmysle § 9 ods. 2 písm. I) ZoSÚ. Žalobca taktiež poukazuje na bod 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a Mikro podnikateľom, ktoré tvorili podľa čl. III bod 3 Zmluvy súčasť Zmluvy a s ktorými sa žalovaní oboznámili a súhlasili s nimi a podľa ktorých bude výška poslednej splátky tvorená zostatkom pohľadávky banky. K uvedenému výpočtu poslednej splátky a celkových nákladov spojených s úverom dopĺňame, že rozdiel týkajúci sa poslednej splátky nemožno považovať za údaj, ktorý by dostal žalovaných do nevýhodného postavenia, ale práve naopak výška poslednej splátky predstavovala zvýhodnenie žalovaných, ktorý tak mali zaplatiť poslednú splátku v nižšej výške a z uvedeného dôvodu boli aj celkové náklady uvedené v nižšej výške. Obdobný názor potvrdil aj Krajský súd v Košiciach, ktorý v rozsudku sp. zn. 3Co/232/2019 z 13.02.2020. Žalobca ďalej uviedol, že nakoľko § 89 ods. 1 zákona o bankách pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchyľne od ustanovení daného zákona, pokiaľ zákon predmetnú odchýlku nevyučuje, pričom § 92 ods. 8 predmetného zákona nevyučuje odchýlku úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si dohodli otázku postúpenia odchyľne od predmetného zákona. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy si zmluvné strany dohodli možnosť postúpenia pohľadávky nepodmienujú počtom dní omeškania, prípadne zaslaním písomnej výzvy. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Zároveň žalobca nemôže súhlasiť ani s tým, že by predmetné ustanovenie spôsobovalo nevyvážené postavenie zmluvných strán, nakoľko predmetné ustanovenie je v súlade s § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zákon o bankách umožňuje zmluvným stranám upraviť si vzájomné vzťahy odchyľne od predmetného zákona, pričom predmetné ustanovenie obchodných podmienok je v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Čo sa týka obsiahnutia súhlasu žalovaných vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej aj ako „VOP“), v občiansko-právnych vzťahoch a podobne je tomu aj v obchodnoprávnych vzťahoch, pretože podľa ustanovenia § 273 Obchodného zákonníka je možné uplatniť odkaz na obchodné podmienky jednej zo zmluvných strán iba za predpokladu, že je na použitie týchto obchodných podmienok v zmluve odkazované (tzv. pripojovacou doložkou) a že zároveň sú zmluvným stranám známe alebo sú k návrhu zmluvy priložené, a to v okamihu akceptácie zmluvy. Žalovaní sa tak mali možnosť oboznámiť s VOP, ktoré v zmysle Zmluvy boli súčasťou Zmluvy a na znak súhlasu s nimi Zmluvu podpísali. Nie je preto možné súhlasiť s tvrdením žalovaných, že toto ustanovenie VOP predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ak by žalovaní s touto podmienkou nesúhlasili, mali možnosť neuzatvoriť predmetnú Zmluvu a vybrať si pre uzatvorenie zmluvy o úvere iný subjekt, ktorý by žalovaným viac vyhovoval. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaní uzatvorili dňa 01.10.2014 s pôvodným veriteľom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4.000,- eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splácať v pravidelných predpísaných splátkach 107,22 eur mesačne. Žalobca ďalej uviedol, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 23.11.2017 - toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 09.11.2017 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej

dňa 09.11.2017. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 09.11.2017 tak začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 09.11.2017) a uplynula by najskôr dňa 09.11.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 27.01.2020, žalobca má za to, že svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premlčacej doby. Vzhľadom na uvedené žalobca zastáva názor, že mu vznikol nárok na úhradu uplatnenej sumy spolu s príslušným úrokom z omeškania, nakoľko nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 09.10.2020 a 27.11.2020, pričom žalobca zotrval na podanej žalobe a vyjadreniach. Žalovaní a ich zástupca ospravedlnili svoju neúčast na pojednávaniach. Súd sa oboznámil s obsahom listinných dôkazov založených v spise a to Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018, Prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018, Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.10.2014, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, dodatkom k zmluve o splátkovom úvere zo dňa 10.10.2014, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 23.11.2017 spolu s doručenkami, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou na úhradu zo dňa 12.09.2018, výpisom splátok a úhrad žalovaných, výzvou pred zosplatením zo dňa 05.10.2017 na č. I. 86 spolu s poštovým podacím hárkom na č. I. 118, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 03.01.2019, pokusom o zmier zo dňa 10.01.2020 a overením bonity klienta na č. I. 223, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

7. Dňa 01.10.2014 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653) ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi uzatvorená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako Zmluva o úvere), na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovaným jednorazovo splátkový úver „Spotrebný úver na čokoľvek“ vo výške 4.000,- eur, s fixnou výškou úrokovej sadzby vo výške 14,90% a úrokom z omeškania vo výške 5%. Žalovaní sa zaviazali poskytnutý úver splácať v pravidelných 60. mesačných splátkach vo výške splátky 107,22 eura mesačne vždy k 9. dňu v kalendárnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky dňa 09.11.2014 a konečnou splatnosťou dňa 09.10.2019. RPMN bola vypočítaná na 22,33% pri priemernej RPMN 16,81%. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 6.432,35 eura. Dňa 01.10.2014 žalovaní podpísali aj Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere ako aj Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré boli súčasťou zmluvy o úvere. V Dodatku k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 10.10.2014 si dohodli účet pre splácanie dlhu.

8. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 05.10.2017 žalovaným oznámil, že sú v omeškaní so splácaním pohľadávky banky ku dňu 05.10.2017 vo výške 1.778,91 eura, pričom ich vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň ich upozornil, že ak v uvedenej lehote dlžnú sumu neuhradia, Banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane pohľadávka splatnou v celom rozsahu. Táto výzva bola podaná na poštovú prepravu dňa 11.10.2017.

9. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 23.11.2017 žalovaným oznámil, že z dôvodu porušenia bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, vyhlásil ku dňu 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovaným doručené dňa 04.12.2017.

10. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným.

11. Z priloženej platobnej histórie žalovaných súd zistil, že žalovaní z poskytnutého úveru vykonali čiastkové úhrady a to nasledovne: dňa 9.11.2014 - 107,22 eura, dňa 9.12.2014 - 107,22 eura, dňa 9.1.2015 - 107,22 eura, dňa 9.2.2015 - 107,22 eura, dňa 9.3.2015 - 107,22 eura, dňa 9.4.2015 - 107,22 eura, dňa 9.5.2015 - 107,22 eura, dňa 9.6.2015 - 107,22 eura, dňa 9.7.2015 - 107,22 eura, dňa 9.8.2015 - 107,22 eura, dňa 9.9.2015 - 107,22 eura, dňa 9.10.2015 - 107,22 eura, dňa 9.11.2015 - 107,22 eura, dňa 9.12.2015 - 107,22 eura, dňa 9.1.2016 - 107,22 eura, dňa 9.2.2016 - 110,04 eura, dňa 12.4.2016 - 8,96 eura, dňa 10.5.2016 - 25,52 eura, dňa 10.6.2016 - 25,52 eura, dňa 11.7.2016 - 25,52 eura, dňa 10.8.2016 - 25,52 eura, dňa 16.9.2016 - 25,52 eura, dňa 11.10.2016 - 17,43 eura, dňa 10.11.2016 -

25,52 eura, dňa 16.12.2016 - 10,69 eura, dňa 18.1.2017 - 16,08 eura, dňa 14.3.2017 - 25,52 eura, dňa 12.4.2017 - 10,69 eura, dňa 16.5.2017 - 25,52 eura, dňa 13.6.2017 - 8,68 eura, dňa 17.7.2017 - 4,05 eura, dňa 22.8.2017 - 11,17 eura, dňa 27.9.2017 - 11,17 eura, dňa 12.10.2017 - 15,87 eura, dňa 13.12.2017 - 8,82 eura, dňa 24.1.2018 - 22,92 eura, dňa 13.2.2018 - 18,22 eura, dňa 22.3.2018 - 15,87 eura, dňa 20.4.2018 - 13,52 eura, dňa 18.7.2018 - 24,69 eura, dňa 17.9.2018 - 8,82 eura, dňa 10.10.2018 - 18,6 eura, dňa 27.11.2018 - 46,12 eura,

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 13.06.2014 do 31.12.2014, t. j. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy dňa 01.10.2014, (ďalej len Občianskeho zákonníka), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 a ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.09.2014 do 31.12.2014, t. j. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy dňa 01.10.2014, (ďalej len zákona č. 129/2010 Z.z.), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

23. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

25. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

27. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

28. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom od 01.01.2017, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre

postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

29. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Zmluva o splátkovom úvere č. 5062880982 zo dňa 01.10.2014 je z pohľadu právnej kvalifikácie zmluvou uzavretou v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Právny vzťah medzi zmluvnými stranami založený predmetnou úverovou zmluvou je tak nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 01.10.2014, bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ako i ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou aktívnej vecnej legitímácie, ktorá bola vznesená žalovanými. Z obsahu listinných dôkazov založených do spisu bolo preukázané, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 17.12.2018 bola postupcom Slovenskou sporiteľnou, a. s. postúpená pohľadávka postupcu voči žalovaným žalobcovi. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. V danom prípade v súlade z pripojených listín vyplynulo, že právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 05.10.2017, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 11.10.2017 vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy ku dňu 05.10.2017 vo výške 1.778,91 eura v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň ich upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradia, banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa pohľadávka stane splatnou v celom rozsahu. Listom zo dňa 23.11.2017, ktorý bol

žalovaným doručený dňa 04.12.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017 a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy 4.316,65 eura v lehote do 15 dní. Zmluva o postúpení pohľadávok bola podpísaná dňa 17.12.2018. Z uvedeného vyplynulo, že aj napriek písomnej výzve banky boli žalovaní nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke a preto bola banka oprávnená svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Banka postúpenie pohľadávky žalovaným oznámila listom zo dňa 03.01.2019. Na základe uvedeného mal preto súd za preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

34. Žalovaní ďalej namietali, že pohľadávka žalobcu je premičaná. Ako súd uviedol vyššie, právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 05.10.2017, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 11.10.2017 vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy ku dňu 05.10.2017 vo výške 1.778,91 eura v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy. Zároveň ich upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradí, banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa pohľadávka stane splatnou v celom rozsahu. Listom zo dňa 23.11.2017, ktorý bol žalovaným doručený dňa 04.12.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017 a vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy 4.316,65 eura v lehote do 15 dní. V prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 23.11.2017 - toto svoje právo uplatnil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 09.11.2017 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V posudzovanom prípade teda došlo v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre nesplnenie splátky splatnej dňa 09.11.2017. Premičacia doba pre všetky splátky splatné po 09.11.2017 tak začala v súlade s § 103 Občianskeho zákonníka plynúť od zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru (v posudzovanom prípade od splátky splatnej dňa 09.11.2017) a uplynula by najskôr dňa 09.11.2020. Keďže žaloba bola na súde podaná dňa 27.01.2020, žalobca svoj nárok uplatnil na súde pred uplynutím premičacej doby.

35. Žalovaní ďalej namietali, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, rovnako tak nesprávnu výšku RPMN, ďalej namietali, že nebola overená bonita klienta a rovnako namietali, že súčasťou žalobného návrhu nie je výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu s doručenkou. Ďalej namietali, že bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a aj to, že zo žalobného návrhu nie je zrejmé pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, čo je dôležité pre určenie začiatku plynutia premičacej doby v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Čo sa týka námietky, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, rovnako tak nesprávnu výšku RPMN, súd má za to, že žalobca RPMN vypočítal podľa rovnice, uvedenej v prílohe č.2 zákona č.129/2010 Z.z., ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Rozdiel vo výške RPMN, ktorý je uvedený v zmluve (22,33 %) a ktorý uvádzajú žalovaní (22,61 %), je v podstate zanedbateľný a vzhľadom na koncipované znenie zmluvy nie je možné hovoriť o flagrantnom zavádzaní alebo klamaní spotrebiteľa. Rovnaký záver sa vzťahuje aj k údajom o celkovej čiastke, ktorú mali žalovaní zaplatiť. Rozdiel medzi sumou, uvedenou v zmluve (6.432,35 eur) a sumou, vypočítanou žalovanými (6.433,20), t.j. 0,85 eur, je zanedbateľný a súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú boli povinní žalovaní zaplatiť, bolo potrebné vychádzať zo znenia bodu 5.5.3 Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, pričom v danom prípade sa jednalo o sumu 106,37 eur. S použitím tohto údaje o výške poslednej splátky potom pre výpočet celkovej čiastky, ktorú boli žalovaní povinní zaplatiť platí: 59 splátok x 107,22 eura + 1 x 106,37 eura, čo spolu predstavuje sumu 6.432,35 eura, uvedenú v zmluve o úvere. Zhrnúc vyššie uvedené, súd konštatuje, že posudzovaná zmluva o úvere obsahuje aj náležitosť ustanovenú v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a preto v danej veci z tohto dôvodu nie je možná aplikácia sankcie, upravenej v § 11 citovaného zákona, spočívajúca v nepriznaní nároku veriteľa na úroky a poplatky. Obdobný názor potvrdil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp. zn. 3Co/232/2019 z 13.02.2020.

36. Žalovaní ďalej namietali, že nebola overená bonita klienta. Uvedenú skutočnosť vyvrátil žalobca, keď predložil výpis z úverového registra žalovaných pričom uviedol, že primárna návratnosť bola overená nasledovne: Klientom deklarovaný príjem: 880 EUR (dvaja účastníci, jedna domácnosť, obaja

dôchodok 608 EUR a 272 EUR overené v Sociálnej poisťovni) Existujúce záväzky: 295 EUR. Maximálne splátkové zaťaženie ktoré je možné použiť na splátky úverov (55% z akceptovaného príjmu). Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 189 EUR) $880 \times 55\% - 295 = 189$ EUR. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Existujúce splátky úverov a úverová história klienta bola overená dopytom do Úverového registra. Z uvedené mal súd za preukázané, právny predchodca žalobcu s poukazom na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 11.06.2010 do 31.12.2010 (ďalej len zákona č. 129/2010 Z.z.), pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom zobral do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

37. Žalovaní ďalej namietali, že súčasťou žalobného návrhu nie je výzva v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu s doručenkou. Žalovaní boli právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaní na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 05.10.2017 a výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 23.11.2017, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovaným. Napriek skutočnosti, že žalobca k výzve zo dňa 05.10.2017 nepripojil doručky, predložil súdu na č. I. 118 poštový podaní hárok č. EPH107936187, z ktorého vyplynulo, že výzvy zo dňa 05.10.2017 boli na poštovú prepravu podané dňa 11.10.2017, ktoré preukazujú odoslanie tejto písomnosti žalovaným.

38. Žalovaní ďalej namietali, že bod 18.14 Všeobecných obchodných podmienok predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd zastáva názor, že v danom prípade sa zmluvné strany zmluvy o úvere dohodli, že pohľadávku je banka oprávnená postúpiť na tretiu osobu, teda dlžník z úveru s postúpením pohľadávky vyslovil súhlas. V zmysle Dodatku k Zmluve o splátkovom úvere zo dňa 10.10.2014 z obsahu čl. III bod 1. je zrejme, že žalovaní 1 sa oboznámili s obsahom Všeobecných obchodných podmienok a vyhlásili, že sú si vedomí celého obsahu úverového vzťahu. Súd si je vedomý, že na danú otázku existujú v rozhodovacej praxi všeobecných súdov rozdielne názory, avšak v tomto smere podľa jeho názoru práve výklad pripúšťajúci platné udelenie súhlasu dlžníka-spotrebiteľa s postúpením pohľadávky, ktoré má za následok, že postúpenie pohľadávky banky nie je podmienené dodržaním postupu v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., o bankách, najlepšie zodpovedá rešpektovaniu zásady autonómie vôle a zmluvnej voľnosti, ktorú je nevyhnutné mať na pamäti aj v prípade, ak je predmetom posudzovania právny vzťah, v ktorom sa uplatňujú inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa.

39. V predmetnej veci bolo nesporné, že žalovaní uzatvorili dňa 01.10.2014 s pôvodným veriteľom Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 4.000,- eura. Žalovaní spolu uhradili sumu 2.214,87 eura. Žalovaní splácali splátky v období od 09.11.2014 do 09.01.2016 v stanovenej výške 107,22 eura a následne po tomto dátume platili splátky nepravidelne a v nepravidelných výškach (od 4,05 eura do 46,12 eura). Oznámením zo dňa 23.11.2017 bola ku dňu 22.11.2017 vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, pričom ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti bola pohľadávka vo výške 4.316,65 eura. Ku dňu postúpenia pohľadávky dňa 17.12.2018 bola pohľadávka vo výške 5.137,15 eura, pričom istina bola vo výške 2.983,64 eura a úroky vo výške 2.153,51 eura. Pohľadávka bola následne postúpená žalobcovi, pričom žalovaní po postúpení pohľadávky žalobcovi uhradili sumu 268,58 eura, ktorú žalobca započítal na istinu pohľadávky a preto si žalobca voči žalovaným uplatnil sumu 4.868,57 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 2.715,06 eura a úrokov spolu vo výške 2.153,51 eura. Súd preskúmal uzavretú zmluvu o úvere a zistil, že obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom súd nemal za dôvodné námietky žalovaných, ktoré boli v priebehu konania vznesené. Vzhľadom na to, že v konaní nebolo preukázané, že by pohľadávka žalobcu zanikla splnením alebo iným spôsobom, súd žalobu žalobcu považoval v časti uplatneného nároku za dôvodnú.

40. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Žalobca si v predmetnej veci úrok z omeškania uplatnil od 18.12.2018, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky a preto súd s poukazom § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 01.02.2013, priznal

žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.983,64 eura od 18.12.2018 do 21.05.2019, zo sumy 2.846,21 eura od 22.05.2019 do 30.07.2019, zo sumy 2.805,33 eura od 31.07.2019 do 20.11.2019 a zo sumy 2.715,06 eura od 21.11.2019 do zaplatenia.

41. Lehotu na plnenie súd určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. V danom prípade súd nevzhladol dôvody k tomu, aby žalovaným na splnenie povinnosti určil dlhšiu lehotu ako tri dni. Rovnako tak nemal súd za preukázané skutočnosti, na základe ktorých by súd povolil žalovaným splácať dlh v splátkach.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu a preto mu súd proti žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.